

Commissie voor Verzekeringen

Brussel, 10 december 2025

DOC/C2025/3

Advies

over het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen met het oog op een verbod op de uitsluiting van de poging tot zelfdoding voor reisverzekeringen

I. INLEIDING

Bij email van 24 oktober 2025 heeft de heer Roberto D'Amico, voorzitter van de Parlementaire Commissie voor Economie, Consumentenbescherming en Digitalisering, de Commissie voor Verzekeringen verzocht om een advies te verlenen over het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen met het oog op een verbod op de uitsluiting van de poging tot zelfdoding voor reisverzekeringen (DOC 56 0951/001), alsook over de bij e-mail van 26 oktober 2025 overgemaakte amendementen (DOC56 0951/002).

Het wetsvoorstel stelt voor om in Deel 4, Titel II, Hoofdstuk 1 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen (WVLA) een afdeling *lbis/1* Prestaties resulterende uit een poging tot zelfdoding in te voegen, met daarin twee onderafdelingen waarin voor reisannulatieverzekeringen als bedoeld in artikel 61/1, 3° (artikel 61/16), respectievelijk voor reisbijstandsverzekeringen (artikel 61/17) een verbod tot uitsluiting wordt bepaald voor prestaties die resulteren uit een poging tot zelfdoding, en een verbod tot het aanrekenen van een bijpremie of dekking te weigeren in geval van een voorafgaandelijke poging tot zelfdoding. De amendementen stellen voor om het wetsvoorstel uit te breiden tot zelfdoding.

De Commissie voor Verzekeringen heeft dit verzoek besproken tijdens haar vergadering van 27 november 2025 en verleent hierbij volgend advies.

Commission des Assurances

Bruxelles, le 10 décembre 2025

DOC/C2025/3

Avis

sur la proposition de loi modifiant la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances en vue d'interdire l'exclusion de la tentative de suicide dans les assurances voyage

I. INTRODUCTION

Par courriel du 24 octobre 2025, Monsieur Roberto D'Amico, président de la Commission parlementaire de l'Économie, de la Protection des consommateurs et de la Digitalisation, a demandé à la Commission des Assurances de rendre un avis sur la proposition de loi modifiant la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances en vue d'interdire l'exclusion de la tentative de suicide dans les assurances voyage (DOC 56 0951/001), ainsi que sur les amendements transmis par courriel du 26 octobre 2025 (DOC56 0951/002).

La proposition de loi suggère d'insérer dans la Partie 4, Titre II, Chapitre 1er, de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances (WVLA) une section *lbis/1* intitulée "Prestations résultant d'une tentative de suicide" et composée de deux sous-sections qui instaurent, respectivement, pour les assurances annulation voyage visées à l'article 61/1, 3°, (article 61/16) et les assurances assistance voyage (article 61/17) une interdiction d'exclure les prestations résultant d'une tentative de suicide et une interdiction d'imputer une surprime ou de refuser une couverture en cas de tentative de suicide préalable. Les amendements déposés proposent d'étendre la proposition de loi au suicide.

La Commission des Assurances a débattu sur cette demande lors de sa réunion du 27 novembre 2025 et rend à ce sujet l'avis exposé ci-dessous.

II. BESPREKING

A. Algemene opmerkingen

De vertegenwoordigers van de verzekeringsondernemingen geven aan niet gekant te zijn tegen dit wetsvoorstel maar merken tevens op dat zij het wetsvoorstel onnodig achten. Immers, in tegenstelling tot wat de indieners van het wetsvoorstel beweren, is er geen sprake van systematische uitsluiting van de poging tot zelfdoding en zelfdoding in deze reisannulatieverzekeringen en reisbijstandsverzekeringen. Op de markt zijn er overeenkomsten voor reisannulatie – of reisbijstandsverzekeringen die niet in een dergelijke uitsluiting voorzien. Zij wijzen er tevens op dat er voor deze verzekeringen geen medische vragenlijsten moeten worden ingevuld, dat er geen (medische) selectie gebeurt, dat iedereen kan toetreden en dat er geen sprake is van discriminatie. Deze verzekeringen zijn voor iedereen op dezelfde wijze toegankelijk, ongeacht hun medische voorgeschiedenis. Het wetsvoorstel beoogt volgens hen dus een probleem op te lossen dat niet bestaat.

Bij de Ombudsman voor de verzekeringen zijn er geen dossiers over deze problematiek bekend. De polisvoorwaarden op markt kunnen verschillen en de poging tot zelfdoding is niet in alle polissen uitgesloten, dus het probleem is mogelijk marginaal.

De Commissie voor verzekeringen erkent het belang om werk te maken van een betere mentale gezondheid in België.

Evenwel wijzen verschillende delegaties erop dat de aanleiding voor dit wetsvoorstel onduidelijk is. Hoewel er in België een problematiek van zelfdoding bestaat, is er op basis van voormelde gegevens en de toelichting bij het wetsvoorstel geen duidelijkheid over een effectief verband tussen deze problematiek en de hier betrokken reisverzekeringen, noch over de omvang van het voorgelegde probleem. Zij stellen bijgevolg de vraag of er daadwerkelijk een probleem is dat van aard is om wetgevende werkzaamheden (rechtseconomisch) te verantwoorden.

II. EXAMEN

A. Observations générales

Les représentants des entreprises d'assurance indiquent ne pas être opposés à la proposition de loi, mais font également remarquer qu'ils la jugent inutile. En effet, contrairement à ce qu'affirment les auteurs de cette proposition de loi, il n'est pas question d'une exclusion systématique des tentatives de suicide et des suicides dans les assurances annulation voyage et les assurances assistance voyage. Il existe sur le marché des contrats d'assurance annulation voyage ou assistance voyage qui ne prévoient pas une telle exclusion. Ils soulignent également qu'il n'est pas nécessaire de remplir un questionnaire médical pour bénéficier de ces assurances, qu'aucune sélection (médicale) n'est opérée, que tout un chacun peut souscrire ces assurances et qu'il n'y a pas de discrimination. Ces assurances sont accessibles à tous de la même manière, indépendamment des antécédents médicaux. Selon eux, la proposition de loi vise donc à résoudre un problème qui n'existe pas.

L'Ombudsman des assurances n'a connaissance d'aucun dossier concernant cette problématique. Les conditions des polices d'assurance disponibles sur le marché peuvent varier et la tentative de suicide n'est pas exclue dans toutes les polices, de sorte que le problème pourrait être marginal.

La Commission des Assurances reconnaît l'importance d'œuvrer à l'amélioration de la santé mentale en Belgique.

Plusieurs délégations relèvent toutefois que le motif sous-tendant cette proposition de loi n'est pas clair. S'il est vrai que la problématique du suicide existe en Belgique, les données citées et les explications fournies dans le commentaire général de la proposition de loi ne permettent pas d'établir un lien effectif entre cette problématique et les assurances voyage concernées, ni de déterminer l'ampleur du problème présenté. Ces délégations se demandent dès lors s'il existe réellement un problème de nature à justifier (en termes d'économie du droit) des travaux législatifs.

De vertegenwoordigers van de verbruikers steunen het wetsvoorstel en de toelichting ervan. Volgens sommige vertegenwoordigers van de verbruikers geven leden aan dat voor personen met een psychische kwetsbaarheid knelpunten bestaan in reisverzekering, nl. dat kosten van een (poging) tot zelfdoding worden uitgesloten of een bij premie tot gevolg hebben. Het uitsluiten van deze kosten zorgt volgens hen voor stigmatisering van psychische problemen en houdt het onderscheid tussen psychische en somatische aandoeningen in stand. Volgens hen wordt een poging tot zelfdoding in verzekeringen vaak samen gecategoriseerd onder de schade ten gevolge van een opzettelijke daad of in sommige gevallen benoemd als een opzettelijke daad, zonder daarbij rekening te houden met de ernstige en complexe problematiek die meestal gekoppeld is aan een poging tot zelfdoding. Personen die een poging tot zelfdoding ondernemen doen dit als een uiting van een bepaald lijden dat gekoppeld is aan een psychiatrische problematiek. Na de wetwijziging met betrekking tot het verbod op uitsluiting van dergelijke kosten in hospitalisatieverzekeringen, zou dit verbod in deze reisverzekeringen een volgende stap zijn in het wegwerken van het taboe en stigma rond psychische kwetsbaarheden en de financiële impact hiervan.

De deskundigen en de vertegenwoordigers van de verzekeringsondernemingen wijzen erop dat het bestaan van een onzekere gebeurtenis (een risico) een fundamenteel bestanddeel is van een verzekeringsovereenkomst en een grondbeginsel van de verzekeringstechniek. Dit betekent dat de realisatie van dat risico zich voordoet buiten de loutere wil van de verzekerde. Dienvolgens kan de verzekeraar niet worden verplicht dekking te geven aan de persoon die het risico opzettelijk veroorzaakt (art. 62, eerste lid WVLA). De (poging tot) zelfdoding kan in die optiek worden beschouwd als een 'opzettelijke' daad waarvoor de verzekeraar geen dekking moet verlenen aan de persoon die het schadegeval heeft veroorzaakt. Zij merken tevens op dat het wetsvoorstel betrekking heeft op specifieke verzekeringen in een specifieke tak van kostenverzekeringen. Iedere verzekering heeft haar eigen specifieke kenmerken en verzekeringslogica en dekt andere soorten risico's. Bijgevolg kan een regeling voor een welbepaalde verzekering of tak niet zonder meer gekopieerd worden voor een andere verzekering of tak.

Les représentants des consommateurs soutiennent la proposition de loi et le commentaire explicatif qui l'accompagne. Selon certains de ces représentants, des membres indiquent que les personnes souffrant de troubles psychiques rencontrent des difficultés dans le domaine des assurances voyage, en ce sens que les frais liés à une tentative de suicide ou un suicide en sont exclus ou entraînent une surprime. Ils estiment que l'exclusion de ces frais stigmatise les problèmes psychiques et maintient la distinction entre les maladies psychiques et les maladies somatiques. D'après eux, les tentatives de suicide sont souvent classées dans les assurances parmi les dommages résultant d'un acte intentionnel ou, dans certains cas, qualifiées d'acte intentionnel, sans tenir compte des problèmes graves et complexes généralement à l'origine d'une tentative de suicide. Les personnes qui tentent de se suicider le font pour exprimer une souffrance particulière liée à des problèmes psychiatriques. Après la modification législative qui a interdit d'exclure de tels frais dans les assurances hospitalisation, cette interdiction énoncée dans les assurances voyage constituerait une nouvelle avancée sur la voie de l'élimination du tabou et de la stigmatisation entourant les vulnérabilités psychiques et leur impact financier.

Les experts et les représentants des entreprises d'assurance font observer que l'existence d'un événement incertain (un risque) est un élément fondamental de tout contrat d'assurance et un principe essentiel de la technique assurantielle. Cela signifie que la réalisation de ce risque se produit indépendamment de la volonté de l'assuré. L'assureur ne peut donc être tenu de fournir sa garantie à l'égard de quiconque provoque intentionnellement le risque (article 62, alinéa 1er, de la WVLA). Dans cette optique, le suicide (ou la tentative de suicide) peut être considéré comme un acte "intentionnel" pour lequel l'assureur n'est pas tenu de couvrir la personne qui a causé le sinistre. Ils relèvent également que la proposition de loi concerne des assurances spécifiques relevant d'une branche particulière des assurances de frais. Chaque assurance a ses propres spécificités et sa propre logique et couvre d'autres types de risques. Une réglementation applicable à une assurance ou à une branche déterminée ne peut par conséquent être simplement étendue à une autre assurance ou branche.

B. Tekstuele opmerkingen

De Commissie voor verzekeringen stelt voor:

- in beide voorgestelde artikelen de tekst van §1 telkens aan te passen als volgt:

- het woord “verzekeringnemer” – “preneur d’assurance” vervangen door “verzekerde” – “assuré”.

Op deze wijze valt niet alleen de (poging tot) zelfdoding van de verzekeringnemer onder het verbod op uitsluiting maar ook van een verzekerde, bv. in geval van de (poging tot) zelfdoding van een familielid.

- de formulering “prestaties die resulteren uit een poging tot zelfdoding” – “les prestations résultant d’une tentative de suicide” is niet correct. De prestaties resulteren immers niet uit deze daad. Suggestie tot aanpassing van de tekst: “mag de dekking van een poging tot zelfdoding niet uitsluiten” – “ne peut exclure la couverture d’une tentative de suicide”.

- op basis van de regels van legistiek lijkt het aangewezen om een nieuwe afdeling Iter in te voegen in plaats van een afdeling Ibis/1.

De delegaties in de Commissie, met uitzondering van de vertegenwoordigers van de verbruikers, stellen voor om in beide voorgestelde artikelen de §2 telkens te schrappen.

Immers, gelet op het in de praktijk ontbreken van medische selectie en vragenlijsten hebben deze verzekeraars geen kennis van een voorafgaande poging tot zelfdoding, zodat zij op basis hiervan bij het sluiten van een reisannulatie – of reisbijstandsverzekering ook geen bijpremie zouden kunnen aanrekenen of deze verzekering weigeren.

De Voorzitster

B. Remarques textuelles

La Commission des Assurances propose :

- d’adapter, dans les deux articles proposés, le texte du paragraphe 1er comme suit :

- remplacer le terme “preneur d’assurance” – “verzekeringnemer” par le terme “assuré” – “verzekerde”.

L’interdiction d’exclusion porte ainsi sur le suicide (ou la tentative de suicide) non seulement du preneur d’assurance mais également d’un assuré, par exemple en cas de suicide (ou de tentative de suicide) d’un membre de la famille.

- éviter l’expression “les prestations résultant d’une tentative de suicide” – “prestaties die resulteren uit een poging tot zelfdoding”, qui n’est pas correcte puisque les prestations ne résultent pas de cet acte, et opter pour la formulation “ne peut exclure la couverture d’une tentative de suicide” – “mag de dekking van een poging tot zelfdoding niet uitsluiten”.

- d’insérer non pas une nouvelle section Ibis/1 mais une nouvelle section Iter, ce qui semble plus indiqué en vertu des règles de légistique.

Les délégations présentes au sein de la Commission, à l’exception des représentants des consommateurs, proposent de supprimer le paragraphe 2 dans les deux articles proposés.

En effet, comme il n’existe pas, dans la pratique, de sélection médicale ni de questionnaires à remplir, les assureurs concernés n’ont pas connaissance d’une tentative de suicide préalable, de sorte qu’ils ne pourraient pas, sur cette base, lors de la conclusion d’une assurance annulation voyage ou d’une assurance assistance voyage, imputer une surprime ou refuser cette assurance.

La Présidente

Caroline Van Schoubroeck